

Pratarmė

Kiekvieno mūsų gyvenimas esti prisodrintas pažintimis su kitais. Kupinas laiko neišpustomų susitikimų su asmenybėmis išpūdžių. Apie kai kurių iš jų portretinius, ypač kūrybos, bruožus esu rašęs įvairiose publikacijose. Dauguma tokių tekstų – tai trumpučiai, impulsyvūs eskizai, gimę spontaniškai, lyg būtų koks kūrybos atodūsis. Šiame rinkinyje rasite ir keletą platesnio, analitinio pobūdžio tekstų. Tačiau visi jie yra paženklinėti palankiu atsitiktinumu, o gal apvaizdos ženklų...

Šį mano plunksnai nebūdingą pluoštelį rašinių drįstu pateikti skaitytojui vien dėl to, kad taip galiu atiduoti pagarbą mūsų visuomenėje plačiai žinomoms, išskilioms asmenybėms. Tiems, kurie nuosekliai pureno mūsų kultūros dirvonus, pasišventę puoselėjo mus palaikančią, mus gaivinančią dvasią.

Kiekviena tauta būna gyvybinga ir tvari, jos tęstinumas įgauna kultūros tradiciją tik dėka asmenybių, kurias literatūroje priimta vadinti pasionarijais (gyvybingaisiais), dar kitaip – „kūrybine mažuma“. Tai ir yra tikrasis kiekvienos tautos aukso fondas, kuris turi būti atsakingai tausojamas. O ar pakanka tam mūsų tautos aukso fondui dėmesio? Klausimas atviras ir diskutuotinas. Nedvejodamas teigiu: mano plunksnos paliestieji priklauso minėtam fondui.

Šiuos kuklius savo rašinius, kuriuos publikavo „Naujoji romuva“, „Respublika“, „Tautotyros metraštis“, „Draugas“ (JAV), „Mokslas ir gyvenimas“ bei kiti leidiniai, kilo mintis dar kartą pagarsinti 2016 m. pradžioje pasitinkant savo jubiliejų...